

41.v. kö. rössy

FLORIDAI

BAJTÁRSI HÍRADÓ

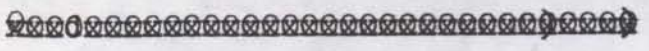
V.B. TAMÁSKA

XIII. évfolyam, 2. szám - 1995.

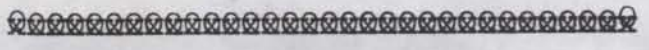

vitéz Baranchi Tamáska Endre

PEKÁRY PISTA

* 1919 + 1995

Ujabban, ha a telefonom cseng, már el vagyok készülve arra, hogy valami rossz hírt fogok kapni.-

Nemrégiben is ez történt.- Kiss Habor barátom hívott s ő közölte velem,- hogy PEKÁRY PISTA meghalt.

Csak hallgattam s nem jött a számra egy szó sem hirtelen.

Pekáry Pistában egy igazi, közeli jó barátot vesztettem el.

.... Még akadémikus korában ismertem meg, amikor én is, mint "öreg fiú" a Ludovika Akadémia padsoraiban ülhettem egy jó ideig.

Nekem Pista az első pillantra egy olyan jövődöbéli csendőrtiszt bemérését keltette, akivel valóban jó barátságot tudok kötni.- Zempléni fiú volt s így mint szabolcsinak még szimpatikusabbnak mutatkozott.

Hednegyi avatásunk után elváltak utaink. Egy jó darabig nem is találkoztunk, de ez nem változtatta azon, hogy továbbra is jó barátok maradjunk. Hisz ez volt a katona-, s csendőrsors, hogy szétszórtak bennünket az ország egész területén.

..... De meg kell azt is mindjárt emlitenem, hogy nemcsak a lovak szeretetében, de még más sok dologban is közel álltunk egymáshoz.

Akkor már mint főhadnagy szolgáltam a Nyíregyházi Csendőrsztyály Nyíregyházi Szárnyánál, amikor olvastam a Honvédségi Közlönyben, hogy Pekáry István csendőrhadnagyot a Nyíregyházi Osztály Mátészalkai Szárnyához osztották be. Így találkoztunk újra, mert jelentkeznie kellett Nyíregyházán "lovas" Nagy István alezredes osztályparancsnok úrnál.-

Gyakran jött be Mátészalkáról Nyíregyházára, vagy szolgálati ügyben, vagy csak úgy hétvégén egy kicsit szórakozni.

.... Mint említettem még külsőleg is hasonlítottunk egymáshoz s így történt meg egy alkalommal, hogy Pista Edesanyámmal találkozott a Zrinyi Ilona uccán..... Így mesélte Edesanyám;

Mentem a Zrinyi uccán s jött velem szembe egy csendőrtiszt, -szakasztottan olyan mint te. De nem is köszönt nekem s csak el akart mellőzni.-

Részoltam, - Fiam - már annyira nagyra tartod magad, hogy már Edesanyádat sem köszöntöd? - A csendőrhadnagy megállt - huncut mosoly húzódott a szája körül, megpederbe kis magyar bajuszát s tisztelgett; -

- Kezet csokolom! - Pekáry István csendőrhadnagy vagyok. - Nem Tamáska Bandinak az Edesanyja? -

Igy fejezte be Edesanyám történetet. Fiam, akkor annyira szégyeltem magam.-

Nem történt semmi Edesanyám - mondtam én. - Már voltak mások is, akik összetévesztettek bennünket.-

..... Aztán jött a háború. Én is elkerültem Nyíregyházáról, de Pekáry Pista is Mátészalkáról. - Mindketten megjártuk a szovjet frontot is.

"adifogság, börtön, kényszermunkatábor és az 1956-os események után én is otthagytam régi hazámat, mert már égett a talaj a lábam alatt. - Első állomáshelyem Pittsburgh volt, de onnan nem volt messze az "amerikai Debrecen" Cleveland. Átutaztam oda egy magyar összejövetelre. Ott bizony már elég sok régi arcot láthattam, de legjobban örültem annak, amikor a bajuszos mosolygó Pekáry Pistát megpillanthattam.

Bizony hosszú idő telt el azóta, hogy a nyíregyházi "Bableves csárdában" vagy a sóstói nagy Vigadóban együtt hallgathattuk Rácz Marci vagy Sárközi cigánybandáját. Volt mit mesélni egymásnak az elmúlt időről.

.... Aztán szinte szokássá vált, hogy minden pénteken délután már ültem is bele a kék színű "Portyázó Töbötöm" kocsimba, hogy megérkezhessek a Pekáry Pista chesterlandi tenyészjára a "a lovas örsre."

Ott az istállóban már négy ló is állott s így volt arra alkalmam, hogy én is újra lóra üljek. - Bizony ezek igen szép és felejthetetlen hétvégék voltak.

A környékbelieknek is már feltűnt s feltették a kérdést Pistának, hogy testvérek, vagy talán öcciek vagyunk? - A béli mulatságokon, ha külön léttak meg engem, igen sokszor szólítottak engem is Pekárynak.-

Felejthetetlen éveket töltöttünk így el együtt a chesterlandi lovasörsön. Pista volt a "parancsnok" s én mint "szemlélő előljáró" érkeztem meg oda minden alkalommal.-

Ha az albumomat fellepezem, ott sok lovas képek találhatók, de a béli képek sem hiányoznak, no meg a fehér asztal melletti baráti borozgatások, vagy a kinti szalonna sütések kellemes hangulata.-

Ugy mentem mindig Pistához, mintha haza mentem volna. Sok-sok szép emlék maradt meg nekem ebből az időből, igazán jó barátomról.

Most, amikor tisztelgek Pekáry Pista emléke előtt, jól tudom, hogy régi vágású zempleni gentry, egy igazi magyar úr, egy verbeli, lovas csendőrtiszt hagyott itt bennünket.- Az ő helye többé nem pótolható.

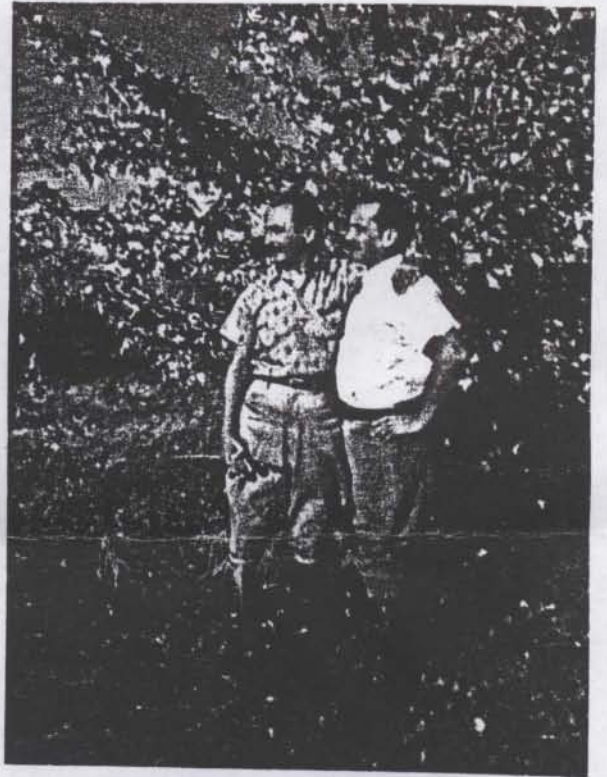
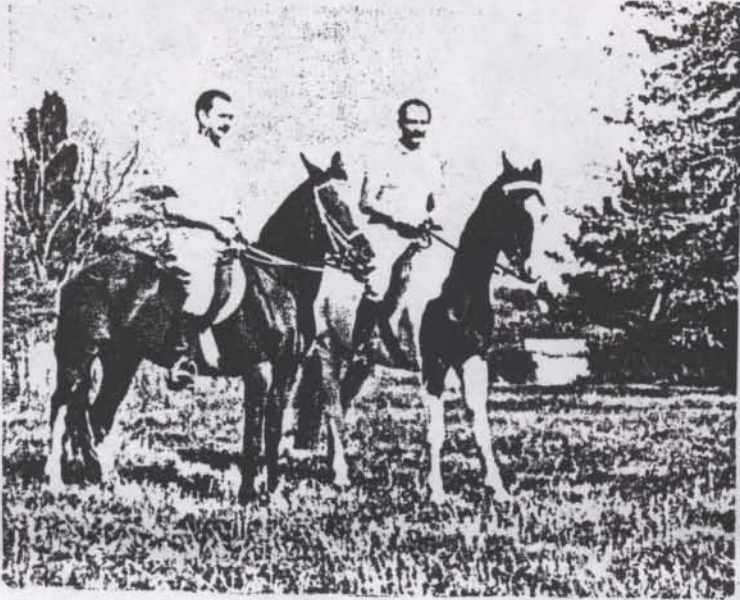
Még a búcsúzás- István öcsém,- mert levelét legtöbbször így írta alá.

Belkemet megnyugtatta az a tudat, hogy igazi jó barátok lehettünk, s mint ahogy István fiad írta, ma már ott lovagolhatsz örökké az égi seregben. Ma majd bevonulok én is, ott újra együtt fogunk majd ismét lovagolni.-

* * *

/ 1995/

/ csend-őr=szem /

Pekáry Pistával a chesterlandi "lovasörson"/1960-es években/

ÁRVA MAGYAR JÁNOS

Ezzel a címmel jelenik meg a mostani hónap elején Fűrj Lajos, volt budapesti újságírónak regénye, a clevelandi kath. magyar nyomda előállításában. A regény tárgya Magyarország összeomlásának utolsó három hónapja. Egy huszár, a nyugat felé visszavonuló magyar hedseregből való Árva Magyar János a főszereplő. Két nagy kérdés áll elő: menekülni nyugatra, vagy kitartani és maradni. Két nagy probléma: harcolni, vagy megrövidíteni a háborút. Az egész magyarság sorskérdésével viaskodik Árva Magyar János...

Izelitőül az alábbi részletet idézzük a regényből, mely hamarosan a Magyarság Kiadóhivatalában is kapható majd, a megjelenés után, amikor az ára is ismert lesz. /-1952-/

* * *

A huszár lova

Verejtékezve állnak meg a tetőn.

Odalent azt hitték, hogy soha sem tudnak ide feljutni. A kerekek csuszának, a lovak nem tudnak kapaszkodni, ki gondolta volna, hogy ilyen jegesek a zutak és hogy ilyen hegyi utakon kell keresztül kapaszkodniok. Egyenként kell minden egyes kocsit feltolni, minden kocsit alá fenyőgalyakat rakni, lovakat kifogni, meg megint befogni, négyet egybefogni. Aztán ugyanezt a másik, a harmadik kocsival.

A férfiak már alig tudnak mozogni, de pihenésre nincs idő.

Izzadva néznek vissza a völgybe, pedig még csak most jön a nehezebbje, a meredek keskeny uton, amely mellett szédítő mélység tántog, leereszkedni. És szemben velük már megint ott kapaszkodik fel az ég felé a hegy.

Az egyik ló lábát töri. Ugy szurják le, hogy ne szenvedjen szegény jószág, pedig Szolnoktól idáig hozta szürke társával egy háromtagu család minden holmiját. Az asszony hajt, a gyerekek a sátor alatt kenyeret majszolnak, játszanak vagy alszanak és a nagymama sóhajtozva bóbiskol minden zökkenőnél.

A szürke szomoruan nézi elesett társát.

Nehéz a kocsi. Néhány zsák zab, meg liszt a saroglyában, dehát ennyi kell is, annyi száznak.

Még fujnak a tetőn.

Az asszony sirdogál a ló mellett. Férje valahol katona és ha még él, most ugyanugy menekül, de a Jóisten tudná megmondani, hogy hol és merre. Az utolsó üzenet, amit hátrahagyott Győrben a családjának, jöjjetek tovább nyugatra, majd csak összehozza egyszer megint az Uristen a családot.

Magyar János lenyergeli a Szellőt, a kantart is leveszi róla. A pokrócot szépen összehajtja

Szellő kíváncsian néz és várja, hogy mi lesz.

— Idehallgass, Szellő lovam, derék hűséges bajtársam. Nagyon szeretlek, te azt tudod jól. A feleségem, meg a gyermekeimen kívül nincs, akit úgy szeretnék, mint téged. Hiszen nincsen is senkim, akihez olyan őszinte lehetnék, mint hozzád. Neked mindig elmondtam minden bajomat, panaszomat, bánatomat és te mindig meghallgattál, megértettél. Hát most ezt is meg kell értened. Így kell ennek lenni, Szellő lovam. Ennek a családnak nagyobb szüksége van rád, mint nekem. Én már csak olyan menekült fegyvernélküli huszár vagyok minek is a ló nekem, nekik meg életfontosságú. A szürke egyedül nem bírja ezen az uton a kocsit, te fogsz segíteni neki. Tudom azt, hogy nagyon nagy szegény kocsiba fogni hátsólovat és méghozzá olyan lovat, mint te. Tudom, hogy szegyenled de fogadj szót lovacsám, egy magyar családon kell segítened. Az emberük katona, úgy mint én valahol messze. Apró gyerekek vannak a kocsin, meg egy öreg anyóka és egy keménykezü

magyar asszony. Mindenük az, ami a kocsin van abból kell élni ki tudja, hogy milyen sokáig. Segíts nekik menteni azt a kis holmit; fogadj szót az asszonynak, huzz minden igyekezettel Szellő, segítsünk rajtuk. Érted szellő, menni kell, minden áron, akármilyen nehéz és szokatlan is lesz a kocsihuzás, hiszen soha életedben nem voltál hámba fogva. A rudat nem is ismered, most mégis megfogod szokni. Akármilyen nehéz is az út, a te kocsidnak nem szabad soha lemaradnia. Ugy fogadj szót, mint nekem. Segíts rajtuk Szellő! Még most együtt megyünk, nem tudom, meddig, én mindig ott fogok menni mellettetek.

A ló szemben áll vele és nézi.

Magyar János megsimogatja bársonyos forró bőrét, amelyben lüktet az erő, megtapogatja az izmos szügyeket, tenyerét végighuzza a szép és ivelő, büszke nyakon, megpaskolja és megvakarja az üstökét a füle tövénél.

Szellő ráhajtja fejét a vállára és forró lehellet fuvódik az orrából.

Magyar János átöleli Szellő nyakát és magához huzza.

Mindaketten sírnak.

A huszárnak végigfolyik a könny a poros arcán, piszkos csikot szántva, a ló szemesarkában is csillog valami. Szomorú, okos fejét lehajtja és kicsordul a ló szeméből is a könny.

Igy bucsuznak egymástól.

A huszár, meg a ló.

Odavezeti a rudhoz és mieőtt a siró asszony magához térne ámulásából, már fel is hámazza Szellőt a szürke ló mellé.

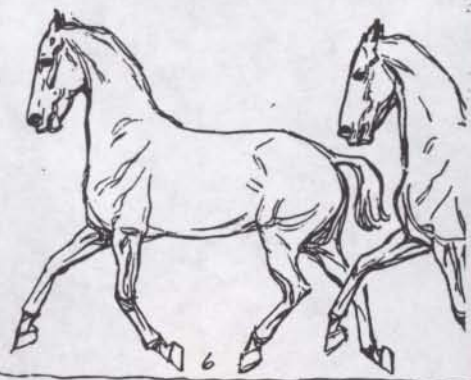
És amikor jön az indulás, Szellő belefekszik, mintha örökéletében húzós lett volna, kapaszkodik a kocsival serényen, biztatni sem kell, csak néha fordul szomorúan a kocsi mellett gyalogoló gazdája felé és rányerit...

T o v á b b r a i s a l o v a k r ó l .

Zavarja az aratott. Mert az istállóban áhítat van. Odakint zuhog az őszi hideg eső, sötét van és a szél néhányszor végigpaskolja esővel az istállóablakokat, nekirugaszkozik az ajtóknak és vinyogva kaparássza, mint aszükölő kutya. Ők ezt mind nem hallják. A homályos istálló megvilágosodik, az emberi tudásszomj betölti fényvel a tiszántuli, sárbaragadt major istállóját. Mintha még az olajlámpa is fényesebben égne.

A lovak is hátrafordulnak és bamba szemekkel bámulnak a lámpába, nézik a földön fekvő két embert és figyelmes fülekkel haligatják az ismerős hangot, amely napközben munkára nógatja őket, ilyenkor meg álmosítóan, zsongítóan beszél, ápolás közben pedig jóakarattal szidja őket.

Még a lovak is gyönyörködnek a könyvben, és ezt maga öreg Gulyás István állítja, pedig ha valaki ért a lóhoz, ő ugyancsak, mert hogy hetvenkét esztendeje él istállóban, mindig lovakkal. Ő mondja, hogy amikor János olvasni kezdi a könyvet, a mindig rendetlenkedő és igen bővérű Csillag is, abbahagyja a kötőfék láncának reszelését a karikához, hátrafordítja nagy büszkén fejét és figyel.

A ló is érti az ember beszédét. Erre meg is esküszik öreg Gulyás István. De mennyire, hogy érti a beszédet, csak éppen nem tud válaszolni, mert hogy ló. Mert, hogy ha nem így volna, akkor mért érti meg ha az ember szól hozzá, mért meg ha hallja hōha és mért indul a gyia hallatára. Ez már igaz és ha ez igaz, akkor annak is igaznak kell, hogy legyen, hogy a könyvet figyelik a lovak, mert még a szénaevést is abba hagyták.

A könyvet figyelik az emberek, meg a lovak.

És, amikor Baradlay Ödön meghalt, akkor nemcsak az öreg Gulyás István, hanem még Villám is könnyezett. A ló is tud sirni és bizony folyt a könny szeméből. Öreg Gulyás István figyelemzette is Jánost.

— Ugyan nízd mán, Villám is sir, hát ugyancsak szip ez a történet. Az én torkomat is marcangolja valami, na most mán évashatod tovább.

Az időből egészen kikapcsolódnak és a mese szárnyán mesze járnak a sebestyéni istállóból. Az olajlámpás fénye beragyogja az istállót.

Sokáig olvasnak, amikor a lámpabele ugrádozni kezd, jelezvén, ahogy a petrol fogyóban van.

— Na feküdjünk el.
Jobb is. Legalább a következő estére is marad olvasni való, mert ha kiolvasták a könyvet, megint kezdik előlről. Két éve, a könyvtár alapítása óta negyedszer olvassák már újra, mindig ugyanazt a néhány könyvet mégis mindig új és érdekes és mindig áhítattal hallgatják. Bár sohase lenne vége ennek a gyönyörű történetnek, pedig már jól tutják, hogy mi lesz a történet vége.

szorgatják a helyüket, nagykabáttal, takaróznak, János csavarja el a lámpát és belefú.

Még egy pillanatig szemükben világol a fény, aztán kialszik és sötét borul az istállóra.

János hangosan mondja az imádságot, az öreg csak morog magában.

— Mi jatyánk, ki vagy a mönyyekben. . .

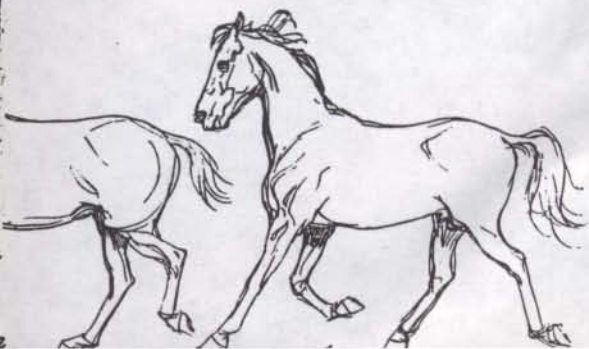
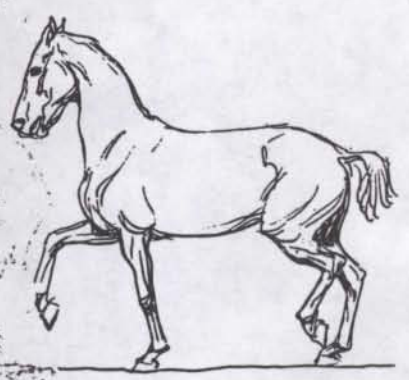
A lovak lehajtott fejjel horkolnak, az egyik le is feküdt a szalmába.

— Nyugodalmas jójcaját.
— Jójcaját neköd is... oszt

röggel ne felödközz mögnézni Csillagon a vasalást, nagyon huzta a lábát hazafelé . . .

Versenyt horkolnak a lovak meg az emberek.

Odakint az eső szaporán verdesi az ablakot.

Egyik magyar közmondás így szól ;-

- ! A jóból is megárt a sok !" -

Én most ezt kissé megváltoztattam.- Csupán egy betűt cserélek ki;-

- " A lóból is megárt a sok !" -

Persze most kedves olvasóimra bízom, hogy valóban "megártott"-e a lovakkal való sok foglalkozás, amelyek az előző oldalakon voltak olvashatók!

Mert ime itt alant megint lóról lesz szó. Az én egyik kedves hétéslóvámról.

* * *

vitéz Barancki Tamáska Endre ;

A D O B S I N A m e g s e b e s ű l t .

A Dobsinán /1945 január elején Kassán ./

lett.- Fehér pára jött ki -a cudar hidegben a lovam orrlikáin, de az én bejuszom is teljesen deres lett.-

.... Hamar sötétedett, hisz még csak februárban voltunk.- Már majdnem Puchóra értünk, amikor balról a hegyek felől lövések hallatszottak s egy -két lövedék a közelünkben fűtyölt el. Azonnal egy csendőrrajjjal biztosítottam további menetünket, de hamarosan el is értük Puchó első házait ép bõrrel.

A falu tele volt magyar és német alakulatokkal. Beszállásolni teljes

Csikorgó téli hideg volt 1945 februárjában.- No de nem is csoda, hisz a Magas Tatra déli lejtőin voltunk. A harcok annak közepében folytak már akkor.

Ferenczy Endre csendőrezredes úrtól Liptószentmiklóson az eligazítást megkaptam, hogy az I. Hadsereg közvetlen alárendeltségébe kerültem csendőreimmel és a Vág völgyében telepítsek tábori csendőrőrsöket le egészen Pöstyénig.

¶ parancsnak értelmében haladtunk lefelé a festőien szép Vág völgyében Dél felé.- Egymásután hagytam hátra őrséimet.

..... Esteledett, amikor Puchó közelébe értünk.- De már előzőleg is elég sok helyen olvashattam az út szélén lévő sárga táblákon afeketebetűs felirést;-

A C H T U N G ! A C H T U N G !

* P A R T I S A N G E F A H R *

Országos járműveimen utazó csendőreimnek és a hajtó honvédeknek parancsot adtam, hogy készüljenek fel arra, hogy esetleg a szovjet-tót-cseh partizánok kellemetlenkedni fognak nekünk is.

.... Zsolnáról még hánalban indultunk el s a Dobsinán lövögoltam egész idő e-

lehetetlenség volt.- Udvarokon és az utcán latakarva álltak a lovak és az emberek felváltva egy kicsit felmelegedni a közeli házak istállóiba, konyháiba mentek be.

Igy virrasztottuk át ezt az éjszakát.- A csillagok sziporkázva csillogtak felettünk a kemény téli éjszakában. A csizmáink sarka alatt pedig élesen csikorgott a jégesre taposott hó. Kutya hideg volt....

A következő célpontom Brunóc község lett volna. Ezt karikáztam be a térképemen.- Így hajnali sötétségben 5 órakor rendeltem el az indulást.

Indulásra készén állott a menetoszlopom s hozták a Dobsinát, hogy nyeregbe üljek.- Ahogy rúltam, a Dobsina megrogyasztotta két hátsó lábát s forgolódni kezdett velem. Hirtelen nem is tudtam, hogy mi van vele. Igen nyugodt lónak ismertem ezideig.- Leszálltam róla, hogy megvizsgáljam egy kicsit. Végig simítottam a nyereg mögötti részén a farát s Dobsina most is rogyadozni kezdett s reszketett.- Benyultam a pokróc alá s éreztem, hogy ott milyen forró a hátam s a kezem nedves is lett. A nyirkos vértől. Petroleum lámpával közelebről odavilágítottunk s akkor láttam, hogy a nyereg mögötti részen egy seb van. Nem mély, de nyílt seb.- Azonnal lenyergeltem s lemosattam meleg vízzel a sebet. Mondtam, hogy nyergeljek nekem a Hattyút s a Dobsinát pedig kössék az egyik országosjármű mögé. Meneteljen csak kötőféken, a sebesült lovat is kimélni kell.

Igy érkezünk meg Brunócra. Ott éjszakáztunk, de a Dobsina fara már eléggé megdagadt és forró volt a seb körül.

Vissza gondoltam a Puchó előtti eseményekre s megállapítottam, hogy amikor a paráználra ránk lövöldöztek, akkor kapott a Dobsina egy lövést. Nem én kaptam a lövést s még az volt a szerencse, hogy a Dobsinán is a gerinc fölött szántott végig a lövedék.

..... A következő napon már kora délután elöttünk meredtek a magasba a trencsényi Csák Máté híres sasfészkének maradványai, a város fölött. Mi ott nem maradhattunk s így a várostól délre, Trencsény püspökibe szállásoltam be törzsemmel. Nemes János András földbirtokos istájlójában kapott helyet két hátsó lovam, no meg a Boszorkány és Bátor kocsis lovak.

De ekkor már kezdett geyesedni a Dobsina hátán a seb. A faluban, de még Trencsényben sem találtam állatorvost. Azonban a német állomásparancsnokságon sikerült megtudnom, hogy a Vég völgyében délre, Kosztolna fölött az egyik volt magyar gróf uradalomban van egy német lókörház.- A Dobsinát nagyon sajnáltam s így azonnal fogattam egy könnyű Esterházy vadászkocsiba. A két lovászommal, Nyiri őrmesterrel s a kocsis után kötve a sebesült Dobsinával lehajtottunk a nevezett majorságba.

Egy német állatorvos főhadnagy volt a tabori lókörház parancsmoka, aki megvizsgálva a Dobsinát, mondta, hogy meg kell operálnia.

A sebesült és beteg lovak bánatosan néztek ki a dohánypajta ajtaján, mert ez volt a lókörház. Mi is szomorúan hagytuk ott a Dobsinát. Szalai Jani és Brógli Pista a két lovász még meg is csókolta a homlokát. Magam pedig levergettem, végig simítottam a nyakát és egy szép piros almát adtam a szájába. Kocka cukor már nem volt ekkor....

A dohánypajta félig nyitott ajtajából szomorúan nézett utánnunk a Dobsina.- Könnyű ügetésben hagytuk el a tanyát s míg be nem fordultunk a nagy műtra, az úlésről hátrafordulva néztem bánatos fejet, míg el nem nyelte a messzeség.

..... Körülbelül vagy tíz nap telhetett el, amikor egy német katona hozott nekem levelet a lókörházból, amelyben a német állatorvos főhadnagy írta: Az operálás sikerült s ma mágyógyult állapotban van a lovam s vihetem haza.- Örömmel fogattam be s a leggyorsabb útemben mentünk Kosztolnára. Beérve a majorságba, az állatorvossal együtt egyenesen a pajtához mentünk. Szegény Dobsinát meg sem ismertem, olyan poros és piszkos volt. Ő azonban megismert engem, mert felkapta a fejét, rámnyerített.

A kocsis után kötve, vezetéken, repültünk haza Trencsény püspökibe a Dobsinával.

Azonnak kiadtam a parancsot, hogy jöj mossák le langyos vízzel s aztán pedig csutakolják le, de a seb körül vigyázzanak. Már az már szépen be volt gyógyulva, a szőr is újra megnövekedett azon a helyen. De egyúttal "dupla zabdagot" is rendeltem, részére, mert a német lókorházban eléggé lesoványodott a gyenge germán abrakon.

Pár nap múlva már ficánkolva szedte a lábait alattam, amikor szolgálati ügyben be kellett lovagolnom Trencsénbe.

Két lovászommal együtt örültem, hogy a Dobsina már újra a régi formájában volt. De azon is elgondolkoztam, hogy a lövést a partizánok biztosan nekem szánták, de az nem engem, hanem a Dobsinát érte.

Gondolatban így a "sebesülési sávot" neki adományoztam, mert ő érdemelte ki.-

- 000 -

A fényképről szeretnék még írni valamit. Annak is története van; Még 1945 január hó első felében Tóth Kálmán csendőr gazdasági főhadnagy készítette Kessán. Igló után őt másfelé vezényelték, elváltak utaink. 1953 éig végén jutottam haza szüleimhez Magyarországon. A legnagyobb meglepetésemre ott láttam a Dobsinával készült fényképet az Édesanyám éjjeli szekrényén. Akkor tudtam meg, hogy Tóth főhadnagy is szovjet fogságba esett. A fényképező gépet ugyan az oroszok "elzabrálták", de a filmjeit megmentette. Unokaöcsém, aki tartalékos táborigazgató volt, - egy táborba kerültek. Ő is nagy fényképész volt s amikor a filmeket nézegették, Zoli unokaöcsém megállította, hogy a két kép rólam készült. Így Tóth Kálmán azokat átadta neki s így sikerült azokat hazamentenie. Mivel Zoli unokaöcsémnek Édesanyám volt a keresztanyja, így egy alkalommal a két fényképpel kedveskedett neki.

Hát igen, a két kép 1945-ben a magyar Kessán készült. A filmek sok-sok "zabrálás" mentek keresztül, míg egy Kaukázus melletti táborban az unokaöcsém kezeihez jutottak s visszakerültek Magyarországra. Így láthatam meg fényképen nyolc év után kedvenc háttaslovomat a Dobsinát. A fényképek így nekem igen nagy értéket jelentenek.-

... ..

=====BAJTÁRSI HIREK=====

=====Társadalmi események=====

Hungarian - American Cultural Association Inc.

Kossuth Club

elbeszélését olvasta fel, a mellvel az 1963 évi irodalmi pályázaton "Arpád Diszoklevelet" nyert.-

A csendőranya.

Egyik legszebb feladat a világon, maradandó emléket állítani az édesanyáknak. Sok nagy mesterünk vésője faragta márványba, vagy öntötte nemes ércbe az édesanya arcképét, alakját. Nagy művészek festették meg vásznon, ihlettel és pompázó színekkel, vagy költők énekelték meg szebbnél szebb versekben. - Írók és zeneszerzők versengve alkották műveik legszebbjeit, hogy az édesanyát méltóképpen dicsőíthessék.

Mégis mindezek a mesterművek csak próbálták gyarló módon megközelíteni azt a csodálatos szépséget, jósságot és mindazt, amit egy édesanya nemes lénye valóban adni tud. - Ennek ellenére én mégis képet szeretnék festeni egy édesanyáról, a csendőranyaról. - Otthon Magyarországon csendőranyákból sok ezer volt s ha volt is bennük közös anyai jellemvonás, tulajdonság, mégis nehéz egy egységes képet alkotni róluk.

Kiről tudnék megközelítőleg legjobb képet festeni, mint az én édesanyámról, mert ő is egyike volt a sok csendőranyáknak. Hiszen én őt ismertem a legjobban, mert senki sem állott hozzám közelebb önála. - Jól tudom mégis, hogy nehéz feladatot vállaltam magamra s az a pár vázlat amit egy csendőranyaról készítettem, csak eltörpülő dolgok lesznek az igazi édesanya valódi alakja mellett.

*-

. . . . Lázban volt az egész ország, mert sorsdöntő napokat és órákat éltünk. Az Úrnak 1940-ik esztendőjét irtaks minden magyar fessült várakozással tekintett a döntés elé, amely kincses Erdélyünk visszaszerzésére, vagy békes visszatérésére fog megtörténni. - Mi negyvenen a csendőrtiszti tanfolyam hallgatói is fessült figyeltük a rádió híreit, mert jól tudtuk, hogy számunkra is tartogat váratlan eseményeket. - Így is történt. - Egész várakozólanul, - idő előtt, július 9-én megtörtént a hadnagysavatásunk. - Az egész olyan gyorsan pergett le, hogy még a legközelebbi hozzátartozóinkat sem tudtuk meghívni az avatási ünnepségre, Budapestre.

Másnap már rohogott is velem az egyik vonat Nyíregyháza felé, mivelhogy oda kellett bevonulnom. Püspökladánytól már egy Erdély felé induló katonai szerelvény vitt tovább s a hat ló és a két öreg harcsabajuszi öreg honvéd között vidáman utaztam, mit sem törődve a világ eseményeivel. Zubbonyom arany gomjajai és súlytása csak úgy csillogot a júliusi délutáni napfényben. Messziről lerítt rólam, hogy most avattak csak tiszté.

Estére futott be a vonat s bizony a nyíregyházi pályaudvar már elégsé al volt sötétítve s a sok katonai alakulat hangyabolyként jött-ment, rakodott s készülődött az erdélyi trionni határra. A hangulat egészen háborús volt.

Valahol a 12-ik vágányon állott meg az én katonai szerelvényem is. Sietős léptekkel vettem az irányt a pályaudvar főépülete fele, hisz jól tudtam, hogy édesapám jelenleg a Pályaudvar parancsnokságnál teljesít szolgálatot. - Az első öreg karszalagos honvédet megállítva érdeklődtem a parancsnoki iroda felől, majd édesapám után. - Ő készséggel jelentette, hogy édesapám kinn ül a perronon az egyik asztalnál. - A kis elsötétített lámpákkal felszerelt asztalok között hamarosan megtaláltam a keresett helyet. - Be ott a felhőnyben nem csak édesapámat, hanem édesanyám ezüstösen csillogó haját is megpillantottam. - Szívem mindjárt hevesebben kezdett verni. Hisz egy váratlan és örömteljes viszontlátás előtt álltam. - Csendben odalépve az asztalhoz a sötétből szüleimre köszöntem. Az ismerős hangra megdöbbenve tekintettek rám, hogy miként cseppentem szellem módjára hirtelen közéjük. -

A meglepetés azonnal örömmé változott s megölelve az öreg harcost, - édesapámat, gyermek szeretettel csokoltam kezét egy igazi csendőranyanak, az én édesanyámnak. - Szemei örökonnyben csillogtak s láttam, hogy ebben a pillanatban igen nagy boldogság töltötte el egész bensőjét, lelkét, szívét. - Büszke volt arra, hogy ő is helyet foglalhatott a sok csendőranya között.

*-

A hónapok hihetetlen gyorsasággal és történelmi eseményekkel teli peregtek. Még csak 1941-et irtunk s már a levegőben megint valami lebegett. - Meg is történt nemsokára a nagy

történelmi döntés, mert a magyar csapatok elindultak a Kárpátalján keresztül a vörös rém ellen a szovjet csapatok ellen.- Irigykedve néztem az elvomuló nyíregyházi alakulatokat, hisz úgy a tűzerek, mint a huszárok között sok jó barátomnak mondtam búcsút a kiinduló vonatknál.

Magam pedig egy kicsit bosszankodtam, hogy megint, mint "visszamaradó különítmény" tagja itthon kell végig élni ezeket a komoly napokat, talán hónapokat, mint azt tennem kellett az erdélyi bevonulás idején.

Ilyen állapotban multak napjaim a megszóított hátszói szolgálatban. Azonban tíz nap sem telt el, amikor egyik délután a napocsendőr jött ki a lakásunkra. Jelentette, hogy fontos ügy miatt azonnal menjek be a laktanyába, azt üzeni Györgypál hadnagy úr.-Az épen nálunk lévő menyasszonyomat és a kisebb vendégsereget otthagya, siettem a laktanyába.- Ott láttam a Honvédelmi Minisztériumból számomra érkezett rádiótáviratot, amelyben röviden csak ennyi állt; Azonnal induljon útbá hadibeosztásba s jelentkezzen a Kárpátcsoport parancsnokságánál.-

Örömmel rohantam haza s elmondván a számomra jó hírt, azonnal csomagolmb kezdtem.- Másnap hajnalban a pályaudvar szinte kongott az ürességtől s én beszálltam a Csap felé induló vonatba. Édesanyám és menyasszonyom kísérték ki az állomásra. Mindkettőjüknek meg volt az oka, hogy miért. - Én ezekben a percekben nagyon boldog voltam, nem cseréltem volna még Dáriussal sem.

. . . Majd jött a búcsúzkodás. Nekem örömtől sugárzott az arcom s édesanyám is erőltette az arcára a jókedvet, hogy ne árulja el a belső szomorúságát és anyai aggodását.-A vonat elindult s a döcögő kocsi ablakából intettem búcsút édesanyámnak. Ők ketten ott álltak igen sokáig, míg a vonat el nem tűnt a kanyarban. Még láttam, hogy könnyek csillognak a szemében édesanyámnak, de az volt az érzésem, hogy a néma búcsúzásban benne volt az ősi spártai búcsúztató; "Ezzel vagy ezen!", amit egy büszke anyai szív kívánhat a háborúba induló fiának.

Az idő gépében őrlődtek az évek s vajmi kevés hír jött otthonról a kietlen szibériai hadifogoly taborokba.- Az otthoni dohos, sorvasztó börtönök és kínzó munkatáborok is csak nem adtak lehetőséget, hogy valami hírt kapjunk szeretteinkről.- Évek multak, teltek el, hogy tudjunk valamit legközelebbi szeretteinkről. Nem tudhattuk, hogy életben vannak-e, vagy már régen eltávoztak az élők soraiból.

Hosszas, borzalmas évek reménytelen napjai mégis egyszer csak fényt hoztak az életünkbe. 1953 nyarán számomra is megnyiták a börtön kapui.- Tele tudóval szívtam magamba, oly hosszú idő után a magyar levegőt, a szabad levegőt. Nagy izgalommal igyekeztem hazafelé. Amennyit már tudtam, hogy szüleim élnek és Sátoraljaújhelyen Árpád utca 23 szám alatt laknak.-

Egy jó néhányan utaztunk ugyasmazzal a vonattal s mire Garospatakra értünk, már egészen besötétedett. Kallemes enyhe szeptemberi szellő fujdogált s a Bodrog felől orrunkba szivtuk a kesernyes fűzfák leveleinek az illatát.-Itt búcsúztam el utolsó jó bajtársamtól és fogolytársamtól, Janka Banditól, mert ő már otthon volt.- Immen már csak 11 kilométer a hivatalos távolság s mégis most nekem igen hosszúnak tűnt az utamnak ez az utolsó szakasza.- A harmadik osztályú kocsi sötét sarkába húzódva már csak egyedül utaztam s a vonat kerekeinek zakatolása mellett állandóan azon törtem a fejemet, hogyan is toppanjak be lo hosszú év után szüleim lakására.- Legjobban féltettem édesanyámat, kinek szívét és idegzetét a két világháború, a 1919-es események, a román megszállás és főként az 1945 utáni események nagyon megviselhettkék.

Sohasem jártam azelőtt az Árpád uccában s így egy bérkocsival folytattam utam hátra lévő utolsó szakaszát, kopott régi egyenruhában és kis batyummal.- A lo patkói kísértetiesen csatogtak a már kihalt kisváros uccájának macskakövein.- Az ismeretlen lakás közelebe érve, gondolataimból csak a kocsis rezzentett fel, ki így szdít; Itt vagyunk.

A vaskapuhoz érve, idegesen nyomtam meg a villanycsengő gombját.- Kisvártatva villány gyúlt. Szívem a torkomban kapapált s ekkor egy fiatal ismeretlen férfi nyitott kaput. Végignéztünk a kopott régi egyenruhán, csak annyit mondott; szülei már hetek óta, mindennap várják. Ők az udvarban hátul laknak.-

Révetegen tettem meg azt a pár lépést. A kutya pedig hangos ugatással jelezte, hogy idegen közeledik.- Éppen a lakás küszöbéhez értem, amikor ott is felgyulladt a villany és az ajtóban, mint egy nagy képkezetben megjelent az a kép, amelyet oly régen vágytam látni. Ott volt édes-

nyam ezüstös hajával, jóságos tekintetével.

Szóra egyikünk ajka sem nyílt, mert ahogy ő engem megpillantott tíz év után először, hangtalanul, ajultan esett össze. Karjaimba fogtam fel s ijedten vittem be a szobába, ahol könyes szemmel, az öreg harcos, édesapám fogadott.

Ezt a jelenetet azt hiszem csak azok tudják megérteni és felfogni, akik hasonló helyzetben mentek keresztül. Én, míg élek, sohasem fogom elfelejteni ezt a pillanatot.-

Kis idő múlva elmúlt az aggodalmam, mert édesanyám magához tért. . . . És akkor kezdődött a beszélgetés. Sok minden történt az elmúlt esztendő alatt, volt téma éppen elegendő. Csak reggel öt óra tájban, - édesanyám többszöri figyelmeztetésére hagytuk abba a beszélgetést édesapámmal, hogy egy kicsit lehunyjuk szemünket. . . . Az alvás nekem sehogyan sem ment. Az izgalmas viszontlátás, a jó puha ágy, a meleg családi otthon, mind, mind felkavarták bemsómet. Alig vártam, hogy ismét reggel legyen. A szerető anyai kéz simogatására kéltem fel az első szoba reggelenen.- A reggelit alig fogyasztottam el, amikor édesanyám már elő is vette a rejtekhelyre az én féltve őrzött csendörképeimet. Majd kihívott a konyhába s ott a konyhaszekrény egyik rejtett rekeszéből előhuzott egy titokzatos csomagot. - Izgatottan bontottam ki a papírt s akkor elállott még a lélegzetem is.- Szemeim a könnytől és meghatottságtól elfátyolozódtak.- Egy csomó kekes-zöld kakastoll volt a csomagban szépen összekötte.- Édesanyám csak annyit fűzött hozzá; mikor megtudtuk, hogy életben vagy fogságban, elkezdtem gyűjteni a kakastollakat számomra mert hittem a jó Istenben, hogy azokra még egyszer szükségem lesz.-

Ebben a pillanatban ismét csak arról bizonyosodtam meg, hogy édesanyám is méltó helyet foglalt el a csendőrányak között. Meghatódottan csókoltam meg drága kezét.

Aldja meg a Magyarok Istene még haló poraiban is: őt és minden drága csendőrédesanyát.

. . . XXX . . .

/ 1963 évben Arpád Diszoklevéllel kitüntetve. /-

.....

Imádság Trianon 75 éves árnyékában

Felseges Istenünk, aki Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy örök igaz Isten, minden népek és nemzetek Istene, tehát nekünk magyaroknak is Istene, még Trianon 75 éves sötét árnyékában is csak hálával tartozunk neked! Köszönjük, hogy megtartottál bennünket az első világháborúban, az internacionalista bolsevizmus rövid remuralmában, Trianon nemzetszabdalo döntésében, a második világháborúban, az újabb keletű internacionalista bolsevizmus hosszabb és pusztítóbb remuralmában, és hogy megóvsz bennünket új nemzeti életünk kezdeti kudarcaiban is. Ez mind mérhetetlen kegyelmednek köszönhető!

Mit is kérhetnénk tőled itt Sarasotában? Hitet és bölcsességet, mely nem a mult szomorúságból él, hanem a jövőbe vetett reménységből. Taníts meg bennünket hittel és bölcsességgel új nemzetté válni; úgy megbékélni szomszédainkkal, hogy nemzeti öntudatunk nem ejt csorbát más nemzetek öntudatában, de a mi öntudatunkban sem, mert akkor elvetemültebbek lennénk minden nemzetnél. Imádkozunk magyar népünk lelki megújulásáért, az anyaországban, és a kissetési sorsban élőkért. Csak így maradhatunk meg, és így szülhetünk "új fiakat" nemzetünknek. Imádkozunk, hogy a sokszor vallásos megosztottságban élő népünk bontsa le a válaszfalakat, s Szentlelked erejével hitvesztett, szekularizált mivoltunkból új életre ébredjünk, hisz annyi közöttünk a tétova, tájékozatlan, a nihilizmus fullánkjától megbénult ifjú. Ha az ifjúságunk elvesz, mi is elveszünk! Imádkozunk a családért s annak egységéért, hogy merjünk vállalni gyermekeket, hogy új vért kapjon egyre vérszegényebb nemzetünk.

Trianon árnyéka a már évek óta húzódo boszniai tragédia is. A világ nagy nemzeteinek mérhetetlen tehetetlensége és hitetlensége. Te szólj bele a történelembe, s adj békét Boszniának, és minden inséges helyzetben élő népek, nemzetek!

Jézus érdemeért hallgasd meg könyörgésünket!

Amen

Bodor Péter Pál, református lelkipásztor
1995. június 3. Sarasota (USA)

A trianoni évfordulóra Nt. Bodor Péter-Pál ref. esperes ezt az imét írta, hogy majd az összejövetelt ezzel fogja megnyitni.

Sajnos, olyan nagy vihar volt ezen a napon Miami-ban, hogy el sem tudott indulni. Így a fohászt vitte Baranchi Tamáska Endre a Klub elnöke mondta el.

Ezen az összejövetelen Gajdácsy Ferenc mondta a beszédet, s Dr. Kisvársányi Géza TRIANON c. versét elelésege mondta el nagy érzéssel.-

Megjegyzésem; Sajnos mindössze csak 29-en vettünk részt - Szomorú -

Yitéz Serényi István- tb.csen-
 dor- barátunk és rendtársunk
 tovább folytatja "magyari" misz-
 zióját.- Ebből a rövid jelen-
 tésből is kitűnik, hogy a ma-
 gyar ügyekkel való munkába so-
 sem lehet beleférni.- Csak
gratulálni tudunk Rndtársunk-
nak, hogy újabb körútjén ismét
 megmutatta, hogy mit is kell
 tenni még ma is a magyar ügyek-
 ben. Otthon ezek újra "Tabu"-
 nek számítanak, vagy pedig nem
 is főrdnek vele,- Szomorú....

= 000 =

vitéz Serényi István több hetes májusvégi és júniusi ame-
 rikai körutja során Washingtonba is ellátogatott, ahol résztvett a
 szenátus ülésén, s gondoskodott arról, hogy a magyar-és középEurópa
 tragédiáját, valamint Európa békéjét akadályozó Trianon-i kataszt-
 rófa következményeit kiemeló memorandumja eljusson megfelelő helyek
 re. Az arlingtoni Hósi-temetőben pedig alkalma volt tisztelni a
 magyar hősök emléke előtt.

A Calgary-i Trianon- emlékezésen a magyar édesanyákra emlé-
 kezett, *hóseink emlékét méltatta, majd magatartásunkra, tennivalóir
 ra mutatott rá jelen rendkívül súlyos és veszélyes helyzetünkben.
 "Ésszel-szívvvel kell elfogadtatnunk ügyünk igazságát, újra és újra
 fel kell hívunk a figyelmet elszakított testvéreinket mindenképpen
 megillető kisebbségi jogokra. Barátokat, támogatókat kell szerez-
 nünk, ami igen nehéz feladat a minket körülvevő realitásokat figye-
 lembe véve, de nemzeti-történelmi jogainkat soha fel nem adva! A
 francia felfogást kell követnünk: "soha nem beszélni róla, de mindig
 arra gondolni..." mondotta v. Serényi István Calgary magyarsága ál-
 tal rendezett méltó emlékezésen, amely után az ottani magyar Tv. ál-
 tal felvett interjúban ismertette bécsi lakhelyéről kifejtett ma-
 gyarságszolgálatát.

A N.Y.-állambeli Schenectadyban meghívott főszoneka volt
 Amerika legrégebbi egyesülete, az Általános Magyar Segélyző Egyesület
 100 éves jubileumára rendezett nagyszabású ünnepségnek, amelynek a
 nemrég megválasztott magyar származású kormányzó, Pataki György volt
 a fővédnöke. New York városában pedig rádiófelvétel útján volt al-
 kalma beszámolnia tevékenységéről a világváros és környéke magyar-
 ságának.

E.S.

* Szóhasznok hirtelen emítal is tényleg
 tenn a magyar eszedős példamutatói
 helytélését... abból nem enged!

A JOHANNITA LOVAGREND USA-beli és kanadai lovagjai
 1995 május 20 - 21-én lovagi napot tartottak Washingtonban.
 / DC. USA/- A magyar lovagok közül megjelent; Ft. Dr. Har-
 sányi András tb. Komendátor, ref. püspök, rendi képlán,
 Harsányi Zsolt, Dr. Hámos Ottó, Margitay Gedeon, Brachna Gá-
 bór, gróf Toldalagi Pál, és Varga Tamás.

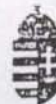
Mint vendég jelen volt Solymosy S, Edmund USA tábornok,
 äkinek a nagyapja báró Loósi és Egervári SOLY MOSY ODON Jo-
 hannita lovag volt 1899- 1915-ig.

A Máltai és az angol Szt. János Lovagrendet is többen képvisel-
 ték.- Az új Johannita lovagok ünnepélyes avatása a St. János templom-
 ban / LaFayette Park / történt.-

- *** -

Bfv.X.1233/1994/3.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, az 1994. évi november hó 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

i t é l e t e t :

A háborús büntett miatt B é l d y A l a j o s terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a legfőbb ügyész által benyújtott felülvizsgálati indítvány elbírálása során a Budapesti Népbírószak Nb.VII.1509/1945/6. számú ítéletét, és a NOT.287/1945/8. számú végzését hatályon kívül helyezi és a terheltet az ellene emelt vád alól felmenti.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 1000 (egyezer) forint bünygyi költséget az állam viseli.

A ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

B u d a p e s t, 1994. évi november hó 21. napján

Dr. Julis Mihály s.k. a tanács elnöke, dr. Bakonyi István s.k. előadó bíró, dr. Domokos Jenő s.k. bíró, dr. Pálincás György s.k. bíró, dr. Vereczkei Géza s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

Hild
bírószági tisztviselő

... ..

A baloldalon látható MEGHÍVÓ-t kaptam Münchenből.- A Müncheneri Független Magyar Társadalmi Szervezetek rendeztek 1995, június 10-én este egy NEMZETI EST-et.

A vendég előadó Magyarországról Dr. NAGY LASZLÓ, a nemzetközi hírvé budapesti ügyvéd-politikus, az erdélyi menekültek legendás védelmezője, az erdélyiek "nagykövete" volt.

A meghívó címlapjának tervezője még külön dicséretet is érdemel./ A monogramja; N. J. /

vitész Szende László m.kir. százados, ny.konv. őzredes, mint a HM. Rehabilitációs Bizottságának egyik vezető tagja, igen sok régi bajtársának hozta vissza a becsületét. Minden elismerést megérdemel.-

NE CIVÓDJ!
NE PÁRTOSKODJ!
TÖMÖRÜLJ!

VESZÉLYBEN A HAZA!

Megkaptuk a **BAJTÁRSI LEVÉL** legújabb számát. Az új fedőlap nagyon izléeses s ezt hiszem a bajtársak elismerését minden tekintetben kivívta.

Gábor Ocsém !- gratulálók ! -

NB; A tartalma " rövid, de velős !
"egy elismerés az MKCsBK számára,"
"hogyan annak Központi Vezetője ma már "a-
gyerországon is " hivatalosan" szerepel-
hetett ennyi év után.-

Úgy látszik kezd pirkadni az ég alja
otthon is egy kicsit a számunkra.-

H.B.V.

Mindig nagy örömmel vesszük azokat a
híreket, amelyek az ifjú nemzedékünk si-
kereiről tanuskodnak.-

Új Zeelandból jött a hír, hogy vitéz
mezőkövesdi Dienes Gyula bajtársunk le-
ánya Katalin/ Katharine/ most májusban
kapta meg a Szt. László Rend Lovagke-
resztjét s tavály pedig mint "várómá-
nyos"-t felvették a Vitézi Rendbe." Ő je-
lenleg a Liverpool-i keth. káhedrálisban
helyettes zeneigazgató és orgonista. Jul.
18-27-ig magyarországi zenei körútra megy
a Liverpool-i kórussal. Szerepelni fog;
a Mátyás templomban, a Szt. István bazil-
ikában, az esztergomi bazilikában, Sop-
romban, Győrben és Mosonmagyaróváron. Majd
utáha ugyancsak két hétre Angliába, és
Walesbe megy zenei körútra.- vitéz mezőkö-
vesdi Dienes Katalinnak sziből gratulá-
lunk.-

- 000 -

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG 1881 1945

BAJTÁRSI LEVÉL

A BAJTÁRSI LEVÉL ÉS KÖZPONT CÍME:
VETERANS ASSOCIATION OF ROYAL HUNGARIAN GENDAEMERIE
5324 PINEVIEW WAY, AOPKA, FL. 32703. U.S.A.

B e t e g s é g e k .

=====

K Ö R H Á Z .

F elgyógyulások.

=====

vitéz L. Jezierski László barátunk és bajtársunk három hónapos ma-
gyarországi útra ment. Onnan kaptuk a hírt, hogy a szive rosszakodott
s így a Miskolc-i kórházba került.- Ott majdnem három hétig ápolták s
bár gyengén, de gyógyultan érkezett vissza az USA-ba Sarasotába.- Így ö-
römmel köszönthettük itt ot.

Sajnos e hó 13-án vettük az újabb hírt, hogy lakásán rosszul lett s
Sarasotai Memorial kórházba került. Ott van jelenleg ápolás alatt. Ki-
vánjuk, hogy minél hamarabb hagyja el a kórházi ágyat.-

.....

A FBH szerkesztő Feleségének állapotában-sajnos- nincs változás.
Itt kell megköszönnöm azt a sok - sok telefonhívást és levelet, ame-
lyek együttérzésről, jókívánságokról, biztatásokról tanuskodnak minden
tájáról a világnak? Magyarország, Ausztria, Németország, Délafrika,
Délamerika, Ausztrália, de még New Seelandból is; Ezekből is kitűnik,
hogyan az igaz barátok mennyire együttéreznek velünk. Mint ahogy az egyik
levélben írja barátom; "Nagyon sokat gondolunk rátok és imádkozunk Erte-
tek, adjon az Úr segítséget Mindnyájatoknak !"-

.....

Mély fájdalommal, de az Ur Isten akaratában megnyugodva jelentjük:

zebegnyői PEKÁRY ISTVÁN

M. Kir. szkv. csendőr Főhadnagy, 1995 március 22.-én
75 éves korában vissza adta nemes lelkét Teremtőjének.

Gyászmise Március 25én Fredericksburg, VA ban.

Hamvait Cleveland-ban fogjuk helyezni Örök Nyugalomra.

Gyászolják gyermekei István (North Carolina, USA) és Zuzsa (Virginia, USA),
családjaikkal; - László öccse és családja Jász Szentlászlón, valamint kiterjedt rokonsága és
baráti köre Északamerikában és Magyarországon.

Expressions of sympathy can be directed to:

Veterans Association of the Former Hungarian Gendarmerie, Inc.
5324 Pineview Way
Apopka, FL 32703

Uj Zeelandból v. Dienes Gyula küldte a rövid de szomorú hirt, hogy;

+++
kibódi PÉTERFFY ZSOMBOR
v.m.kir, csehdörszázados
Ausztráliában elhunyt.-
- Béke poraira ! -

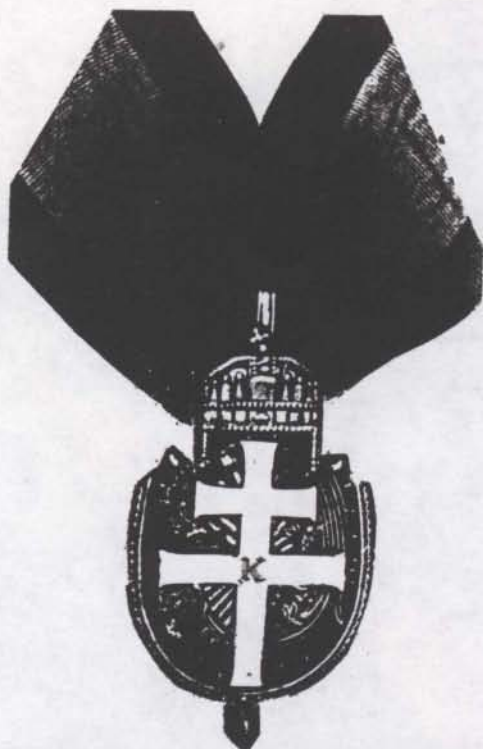
A FBH. XIII. évf. 1. számának 11. és 12. oldalán írtam az Arany sarkantyus Vitézi Rendről. A Rend jelvényének a rajzát is közöltem.-

Azonban nagy szerencsém volt, mert ifj. vitéz Körösy Zoltán tb. csendőr- aki szenvedélyes érem (kitűntetés) gyűjtő, elküldte nekem az Arany sarkantyus Vitézi Rend jelvényének a színes fényképét.

Igy most itt baloldalt a hiteles rendi jelvényt tudom bemutatni.- Az én rajzom csak emlékeztetőből készült s most látható, hogy a pajzs zöld mezejét egy zöld sarkány tölti ki. A fehér kettőskereszt közepén pedig egy "K" (IV. Károly király monogramja) betű látható.-

- Köszönöm Zoltán öcsém, hogy kisegítettél.-

- X X X -

A KONSTANTINI - Katonsai - SZENT

GYÖRGY LOVAGREND. / Parma és Sicilia /-

Történetében csak 1697-ig lehet visszamenni. Amikor a Paleologi Bizánci család utolsó leszármazottja Andreas Angelus Flavius a jogát átruházta a Parmai Farnese család I. Ferenc tagjára s mint mondta Nagy Konstantin alapította a nevezett rendet a IV. században.- 1191-ben Angelus Flavius Comenus megerősítette, majd Mihály Paleologus császár ismét megerősítette 1261-ben.- Miután a Farnese család kihalt, a Parmai Bourbon család és a Sicíliai Bourbon család lett a rend patronusa. 1815-ben Mária Lujza magát megtette a rend Nagymesterének. A Szt. György Rendnek így két ága keletkezett.

A Rend jelvénye;- Arany görög kereszt - vörös zománcsal fedve,- lilium végződésekkel- Krisztus monogramjával (arany X) - közepén egy P (Rho), A kereszt vízszintes ágán alpha és omega betűk és a kereszt végein a kezdő betűk In Hoc Signo Vinces. A rendjel egy pajzsra van felfüggesztve és halvány kék szalagon a nyakban vise-

lendő . A csillagra helyezett kereszt pedig a bal mellen.-

Egyházi lovagrend (kath.) így abba csak katolikusokat vesznek fel. Kivételes esetekben mint tb. lovagokat-protestánsokat is.

Mindezeket csupán azért írtam le, mert az egyik magyar újságban a jobb oldalon látható cikket olvashattam.

Ugy gondolom, hogy az abban szereplő lovagrend valami hamis rend lehet s így a nevezett Szt. György lovagrenddel nincs semmi kapcsolata.

Igyekezem majd erről a lovagrendről is bővebb tájékoztatást szereztetni.-

A.D. MCMLXXXV.-ben

istván Székely

a Katonai Szt. György lovagrend Magyar „artományának” heraldikusa.

A lovas

Horn Gyula kormányzása óta a magyaroknak csúfolt televízió elképesztő módon lezüllött. No nem mintha korábban megfelelt volna a magyar igényeknek, hiszen akkor is sűrűn mutogattak nemzetidegen témákat, de legalább visszafogottan, vagy valamelyest álcázva.

Közismert, hogy a TV-Híradó mindenütt a világon a legnézettebb műsorok egyike, így van ez hazánkban is, mivel csak egyetlen és egyoldalú hírforrásra szoríthatnak a nézők, belpolitikai kérdésben.

Ez az újra kitarozott tévéhíradó, amely mindennek mondható csak éppen tárgyilagosságnak nem, 1994. augusztus 15-én főhírként adta elő, hogy Schweitzer József országos főrabbit a Szent György Lovagrend sorai közé fogadta, mondván, hogy a zsidókat sem lehet innen "kirekeszteni" és a zsidó-magyar "megbékélésnek" jó szolgálatot tesz ez a gesztus is.

Jun. 10.-en kaptam Dr. Székely Sándor hádtörténész-től egy folyóiratot, melynek a címe; SZIVÁRVÁNY- Chicago- Budapest/ XVI. évf. 45. szám . Irodalmi, Művészeti és Kritikai Szemle.- Részünkre ez a folyóirat azért értékes, mert a 136-147. oldalon jelent meg Dr. Székely Sándor " A magyar királyi csendőrség- 1919-1941 "Az író tömören és alapos felkészültséggel ír a "estületünkről a következő alcímeken; A magyar királyi csendőrség újjászervezése., A csendőrség tágódása., A nyomozati munka és a nyomozó szervezet., Az iskolák és a kiképzés., A csendőrség egyéb szervei., A csendőrség szolgálata., A csendőrség jóléti ügyei és a megérvényesülések.--

Aki ezt a tanulmányt elolvassa, úgy a valódi képet kaphatja a M.Kir. Csendőrségről, amelyre az elmúlt 45 év alatt a kommunisták minden rosszat próbáltak rákenni.- Köszönjük Sándor felvilágosító munkáját.-

- Mint olvasóim már az előbbi írásaimból is olvashatták, hogy elég sokat lehettem együtt Fekéry Pistával. Ezt a számot azt lehet mondani most ez @ emlékének szántam.....

Egy alkalommal Pista azt mondta nekem;-

-Ti eredetileg zempléniek vagytok,-talán még rokonságban is vagyunk.

-Pandi, te ugyanis genealogus is vagy, nemcsak hyppologus. Talán még erre is rá tudnál jönni.-

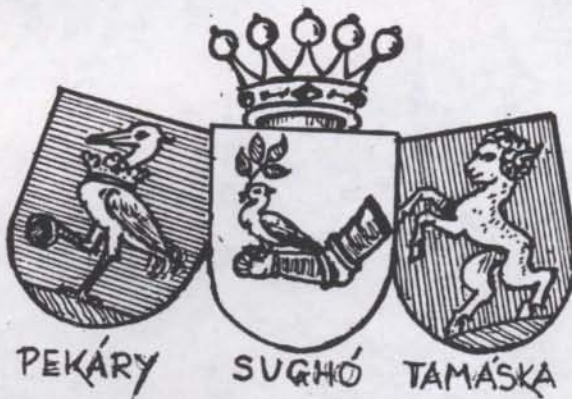
Egyik alkalommal aztán Pista elküldte nekem a származási táblázatát.- Annak adatait böngészve a szemem mindjárt megakadt a SUGÓ család nevében. "Mát ime- valóban rokonok vagyunk Fekéry Pistával!- Összeállítottam a leszármazási táblázatot s így kiderült, hogy a kazsui Sugó ősök révén 13. foku rokonságban vagyunk.Zebegnyő és Kis-és Nagy- Ázar csak egy hajítványra vannak egymástól.-

Ha a csehek és a tótok nem kobozzák el a magyar egyházi anyakönyveket, még további rokoni kapcsolatokat is találhattam volna biztosan.-

Igy csak a túlvilági családi leszármazás maradt az utókor számára.-;

Zemplén vármegye címere.

nemes Zebegnyői PEKÁRY ISTVÁN és vitéz nemes Beranchi TAMÁSKA ENDRE
rokoní kapcsolata.

S u g h ó alias Ságo (Kassai). Ősi zemplén vm-i nemes család. Címeresnemeslevele kelt 1665. Nemességét Zemplénmegyéből 1764. febr. 27.-én legfelsőbb helyen is igazolta. (L.R. XLVII-23.) Címerpecsét Pest megye levéltárában. -Vö; N. I. X. 391.) Siebm; 605, Kősz; 352.

Az 1754-55 évi orsz. nemesi összeírásakor Bihar megyében György, Nyitra megyében János fordulnak elő az igazolt nemesek között. A család Zemplén vm-ben a következő községekben birtokolt; Kassó (előbb Kassuh, Kassu), - itt a Gebcze család is, - Bodrogvécs és Szomotor. Kassai Sughó Péter 1681-ben Sárospatakon "palotás hadnagy" "Rákóczi fejedelem" vérében.

S u g h ó

Ságo Mária
x Pekáry Gábor

Pekáry József (Gálszécs, Zemplén vm.)
x Pálásthy Teréz (-"-1821, III. 18.)

Pekáry János (-"-1852, VI. 24.)
x Fudsey Gizella (-"-1885, IV. 30.)

Pekáry István (* Tokaj, 1891, X. 8.)
x Kröczer Sárolda (Tokaj, 1918, VII. 30.)

Pekáry István II. (* Tokaj, 1919, IX. 30.)

A Pekáry család birtokos Zemplén vm-ben; Gálszécs, Vercsely, Kisazar, Tarnóka, Tusse és Zebegnyő.

A Pálásthy család birtokos Zemplén vm-ben; Sárospatak, Elejte. - P. Ászló II. Ulászló királytól kap címereslevelet 1506-ban. Előbb Nógrádban, majd Zemplén vm-be is átvándorolt.

A Tamáska család birtokos Zemplén vm-ben; Vily, Berancs, Alsó- és Nagyszar, Legenye, Mihályi, Biste, Abcra, Szalók, Mocsár, Vászrhely, Zemplén, Sárospatak és Sárosligetjehely.

Sárospatak, A. D. MCMLXXVII. Jan. 20.

Andri Tamáska
heraldikus és genealogus.

Sághó Anna (Biste, Zemplén vm.)
x Illésy György (vm.)

Illésy Mária -"-
x ns. Hutke András -"-

Hutke Judith -"-
x Tamáska Mihály V. (Vily, Zemplén vm.)
Tamáska Mihály VI. (Átköltő)
x zik Ung vm-ben be 1749-ben.

Tamáska Zsigmond (*1745 + Gállocs, 1805)
x Pálóczi Horváth Anna

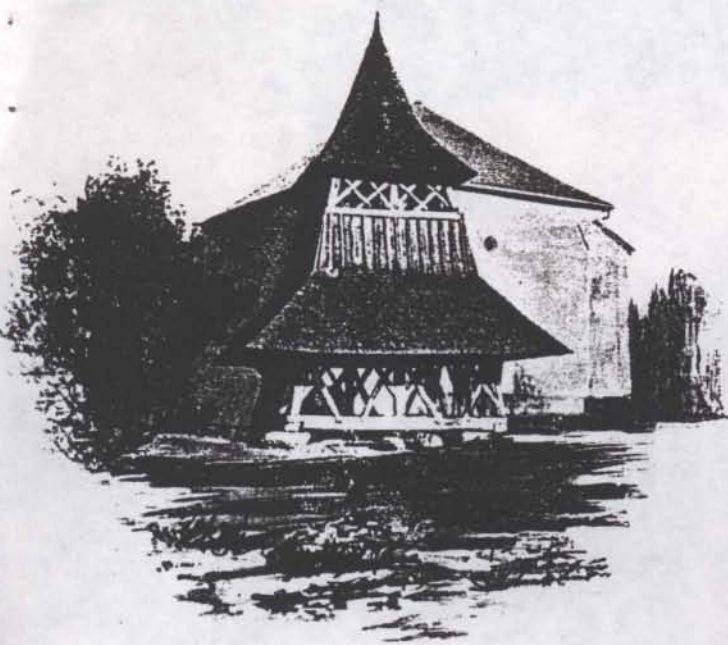
Tamáska Fál (*Gállocs, 1792 III 31. +
x Azeri Szabó Klára 1843, II. 12.)

Tamáska János I. (*1826, VI. 7 +1874, VI. 19.
x Gulácsi Gulácsy Erzsébet (Gállocs) IV. 19.

Tamáska János II. (*Gállocs, 1856, XI. 7. +
x ns. Ágedús Teréz 1892, XII 5.

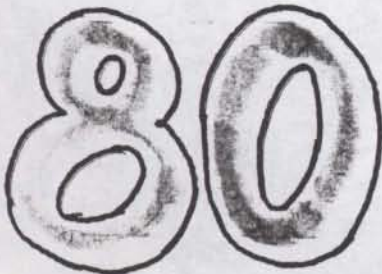
Tamáska Endre I. (-Gállocs, 1882, XI. 16. +
x Petrahai Ágnes -Pozsony, 1956, VIII. 14.)
gedús Mária

Tamáska Endre II. (*Nyíregyháza, 1913, V. 30.
x. 1. Nagy-Iványi és I'sépné Pekete Katalin (elv. 1963.)
x 2. Vászrhelyi Ágnes Sárolda-Magdolna (1965. V. 16. 7.)

Kisazar. — Harangláb 1619-ből.

Ebbe a templomba jártak a
Pékery és a Tamáska ösök az
Istent dicsérni pár száz é-
ven keresztül.-

Ismét egy T A M Á S K A közeledik a 80. születés-
napjához.- "

István Ocsém !- Szeretettel gondolok rád e-
zen a nevezetes napon !-

Az Uristen adjon még Neked számos esztendő és
jó egészséget !- - Bandi bétyád -

Levelekből részletek ;

Miskolcra; "Utólagos engedéllyel lemásoltam az anyagot / FBH7, mivel
nekem is sok kedves személyes ismerősöm szerepelt benne, Hegedűs 40tán
bácsi err. úrtól Thassy- Plévenszky Feri bácsiáig. Hogy milyen kicsi a vi-
lég, azt bizonyítja, hogy itt járt a Borsodmegyei Vitézi Rendnél Jezierski
úr; nevét meghallva a május 13.-i Vitézi Majálison elővettem az anyagot,
igen megörültek annak és a személyi kapcsolatunknak. Mellékelem a meghi-

Vasalt paták csattognak a kavicsos parton ...
Két székely lovas jó két pár lóval a vizre.
Rögtön le harisnyát, inget, s már benne csobognak.
A víz hamar az állatok szügyéig ér föl,
Sodorná is őket, de szorulnak a térdek,
S működnek a sarkak, fordulást követelve —
A lovak nyúlt nyakkal engednek a parancsnak,
Igy fordulnak, megúszva, föl és le néhányszor,
Mig egyik legény rikkant, s hetykén veti hátra:
Szorítsad, Imre! S ez rá: Ne hagyd magad, Áron!
S kacagnak nyersen a játszadozáshoz.

Majd ezt megúnva, kiállnak a partmenti sekélybe,
Szikkadni a napra, mely roppant fényt, hevet süt!
Aranypor a sok csepp, megrázkódván az állat!
Igy lovukon, szinte helyükre kövülve időznek,
Két szijas székely, bajviselt, bús konokarcu.
Fölöttük madár híz, árnyvető fellegek úsznak,
A dél még izzóbb, — ők állnak rezzenetlen
Szoborként. Egykor így álltak (ők, vagy apáik)
A Pruthnál is; így a gránátszaggatta Doberdó
Szikláin; akár Pennsylvania gyilkos levegőjű
Bányáiban, s álltak, ahol csak állniok kellett,
Keserű daccal, a sorsnak szembeszegülve.

S én nem tudom a sorsot, mit tartogat még ezutánra?
E végzetes ég alatt lesze még öröm?
De tudok annyit, hogy ha öröm helyett
Tüzes mennykövek szakadnak is itt le —
Mig gyászosan évek százai húznak el —
Ők örömtelenül is, ha kínba tébolyodottan:
Itt fognak állni örökké, hogy Imre szoritja,
Aron pedig ... Áron nem hagyja magát!

Tompa László

vót. Igen jó hangulatban töltöttük közös majálisunkat, asztaltársam Sipos tanár úr volt lányával Tokajból, Dr. Fásztor Ottó rendőrtiszt, valamint sok szeretettel küldi üdvözlését vitéz Moór Fál Szerencséből...."

/Szombathelyről;/ "Azt látom, hogy a Bajtársi Levél működik, mert ebben az évben kettőt is kaptam. Természetesen én szonnal megmutatom azoknak is, akik nem jutnak hozzá ezekhez s floridai hírekhez.-"

Bandikám ! Isten kegyelmét kérjük Feleséged jobbulásához és a Te sorsod alakulásához.".....

/ Münchenből./ "Bandikám ! Gondolj arra, hogy a jó Isten és a sors utjai elhatározásai kiszámíthatatlanok, a megmaradtak élete megy tovább, hogy azokat a feladatokat, melyeket a sors részükre még kiirott, teljesíteni tudják.- Ezt ne feledd el és meg nem tört, emelt fej és teattartással viseld tovább azokat a terheket, melyeket a Sors részedre elrendelt."....

/ Budapestről/;"Veletek kapcsolatban, gyakran gondolunk rátok és reméljük, hogy majd jobbra fordulnak a dolgok."....

Egy USA-beli konzuli levélből;- "Gratulálok gyönyörű teljesítményeidhez; valóban könyvet lehetne életeredről írni. Szégyen, hogy a MDF kormányra sem használta ki a nagy történelmi lehetőséget, hogy ilyen embereknek, mint Te, a szolgálatát, tudását, tapasztalatát igénybe vegye. Hazánkra ez tragikus veszteség. - Egyébként én is csendőrvadékos vagyok. Edesapámnál becsületesebb embert soha nem láttam- a pápa is elbujhatna mögötte.- Remélem, hogy alkalmunk lesz a közeljövőben személyesen is találkozni, nagy öröm, élmény és megtiszteltetés lenne számomra.".....

/Budapestről/;" Az idei cselédi zsendárnapot 22.-én tartottuk meg, remek időt fogtunk ki, kellemes volt, azt hiszem, mindenki jól érezte magát. Kiss Gabi is itt volt, irtunk egy csomó lapot, köztük Neked is..."

/ Budapestről érkezett júl. 21.-én./- "Megrendüléssel olvastam a f. évi ápr.20.-án keltezett leveledet... Megítélésem szerint nagyon nehéz feledget jelent megtalálni a szavakat, hogy az 50 éves baráti kapcsolatunkhoz méltóan reagáljak legutóbbi soraid szomorú tartalmára..." Prohászka szavait idézve-"sub specie aeternitatis" szemlélve a földi lét történéseit, vigaszul teljes együttérzéssel arra kérem Teremtőnket, hogy adja meg Mindnyájunknak az Ő megmészíthatatlan akaratában való békés megnyugvás kegyelmét."

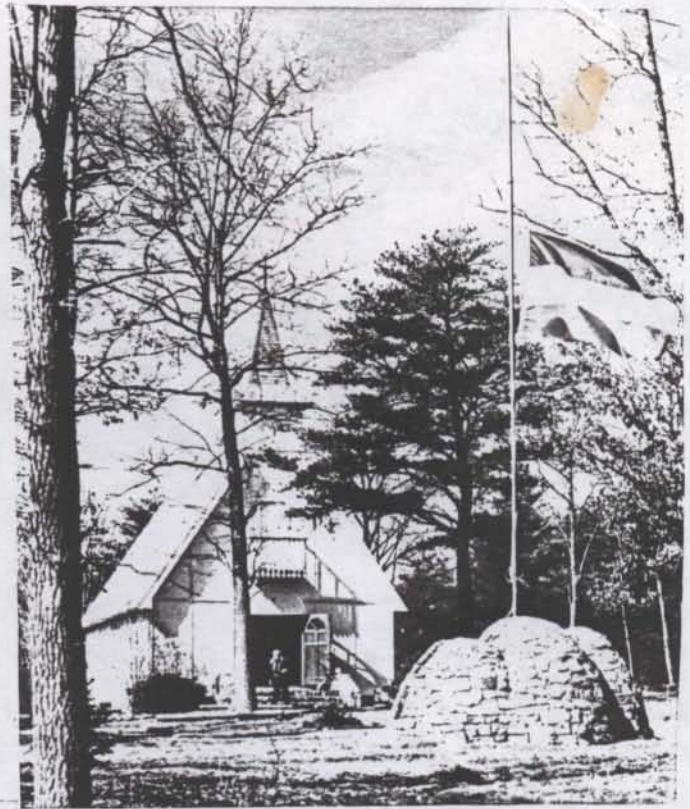
ifj. Pekáry István leveléből ;- "Sok mindent át gondoltam azóta, sok régi képet átnéztem. Sok régi baráttra gondoltam. Sok szép emlék- nagyon sok a chesterlandi lovas őrsről !-Végül is Bandi bátyám volt Edesapámnak egyik legjobb és legrégebb barátja. Edesapám átlépett abba az örök dimenzióba, ahol kimerülés nélkül fog lovagolni..."

HIVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZUL

AZ ALBA REGIA magyar kápolna, ahol dr. vitéz Körössy Zoltán m.kir. csn - dör százados hamvai nyugszanak.- / Berkeley Springs, West Virginia./

- + + + + -

Onkéntes adományok a FBH-ra 1995 évben;- Y. E. \$ 15.00, Dr.F.L-né \$ 20.00 ifj.v.K.Z. \$ 20.00, B.M.A. \$ 15.00, v.B.G. \$ 100.00, v.G.A. \$ 25.00, v.D.Gy. \$ 20.00

A Szerkesztőség hálásan köszöni a nagylelkű adományokat.-

- ooo -

A FBH. jelen száma lezárva ; 1995,jul. 21.-én.-

xxx xxx xxx xxx xxx xxx

A szerkesztő István öcsével 1993, novemberében, / Butler. Pa.USA/

Cím; Endre v. Tamáska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL. 34231, USA.-

Colonel the Chevalier
Endre v. Tamaska de Baranch
2621 Woodgate Lane
Sarasota, FL 34231 USA

